

ДОВЖЕНКО Анатолій Іванович (01. 10. 1932, Дніпропетровськ — 07. 01. 1991, Вінниця) — живописець. Чоловік Ірини, батько Ольги Довженків. Член СХУ (1964). Закін. Київський художній інститут (1959; викл. М. Іванов, Г. Меліхов, К. Трохименко). Учасник обл., респ. та всесоюз. мистецьких виставок від 1960. Викладав у Рівнен. дит. худож. школі (1959–60); від 1969 — гол.

художник Вінн. худож.-вироб. комбінату. Автор портретів, натюрмортів, пейзажів, темат. картин. Особливу увагу приділяв сюжетам з історії України. Майстер реаліст. напрямку. Для творчості притаманна узагальненість образ. рішення, просторова свобода композиц. побудови, схильність до тонового розроблення у межах лаконіч. колориту. Окремі роботи зберігаються у Вінн. краєзнав. та худож. музеях, Нац. музеї Т. Шевченка (Київ).

Основні твори

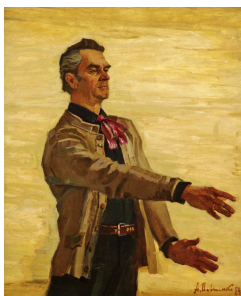
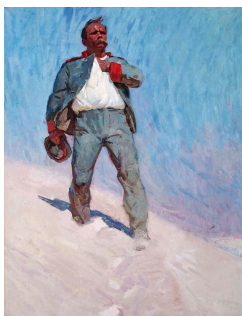
«Мати» (1960), «Земляки. Т. Шевченко на засланні», «Мрії про Україну» (обидва – 1961), «Вітер з України (Т. Шевченко)», «Гомоніла Україна», «Молодята» (усі – 1964), «Герой Радянського Союзу М. Кузнецов» (1965), «Олеко Дундич» (1968), «І. Довженко» (1972), «Побратими» (1975), «Дочка» (1978), «Капітан міліції З. Македонська» (1982), «Заслужений артист України М. Грищенко» (1984).

Рекомендована література

1. Художники Вінниччини: Довід. В., 2001.

Т. Г. Журунова

Фотоілюстрації

Бібліографічний опис:

Довженко Анатолій Іванович / Т. Г. Журунова // *Енциклопедія Сучасної України* [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. — К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2008. — Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-20458>

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України (докладніше).